SENTINELA

ANUL II, Nr. 35
17 August 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 – Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. – 2.08.96.

DOI BUNI ŞI BRAVI CAMARAZI

Iată-i, pe cei doi buni camarazi, ostaşul german şi soldatul român, aşa cum i-a prins fotograful pe câmpul de luptă. Ei stau alături, umăr la umăr, ca doi buni prieteni ce sunt, iar ochii lor privesc vultureşte în văzduh, cu chipul binecuvântat de soare, parcă aşteptând semnul ceresc al lumii viitoare, o lume mai bună, fără iadul bolşevic, o lume orânduită în dreptatea lui Dumnezeu, pentru care ei luptă astăzi şi îşi jertfesc sângele lor tânăr.

Multe sunt cazurile când în toiul atacului, soldaţii români şi germani şi-au venit într'ajutor, dovedind adâncă iubire frăţească şi o egală iscusinţă în luptă.

Frăţia de arme germano-română va rămâne deapururi în istoria popoarelor drept pildă de cea mai frumoasă legătură sufletească între ostaşii a două armate, urmărind acelaş ţel: sdrobirea păgânismului şi înălţarea popoarelor europene.

„SENTINELA“

Crezul ostașului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul țării și în veșnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate și jur să-mi jertfesc vieața pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără șovăire și nu mă 'nfricoșează nici primejdia, nici trufia dușmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoția, trădarea, fiindcă ele înjosesc și necinstesc pe ostași.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca și mine chezășia libertății țării, ostași bravi în războiu și lucrători harnici în uzine și ogoare, în timp de pace.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

Crede și te roagă

Tu, ostaș român, care lupți din greu pe pământul sfânt al Basarabiei și Bucovinei, ai credința nestrămutată, că lupta ta este o jertfă pe care o aduci lui Dumnezeu pentru credința creștină și pentru crucea Lui cea sfântă.

Tu, ostaș român, care cu sângele tău cald și curat, îți aperi de păgânii bolșevici și de blestemații jidovi, glia străbună și graiul român, crede cu tot sufletul tău, că lupta ta este o rugăciune pe care o aduci lui Dumnezeu, pentru liberarea fraților tăi.

Tu, ostaș român, care-ți plămădești din suferință și din moarte căminul viitor al copiilor tăi dragi, crede cu toată inima ta, că lupta aceasta sfântă pe care o duci, este o binecuvântare pe care o pui la temelia Neamului și familiei tale.

Tu, ostaș român, care nu pregeți nici un moment ca să-ți dai vieața ta, crede cu tot sufletul tău drept și curat că Dumnezeu din cer va răsplăti străduința ta și-ți va împlini voia.

Dumnezeu n'a mai putut răbda răutatea și nelegiuirea bolșevicilor ruși și a ridicat pe poporul român unit cu poporul german și alte popoare, pentru ca să surpe tirania diavolească a bolșevicilor jidovi și să curețe biserica și poporul de această neîmblânzită răutate bolșevică.

Biserica creștină are mii de martiri care au murit apărându-și credința și crucea, are mii de martiri care au murit în țări străine unde au fost să ducă pe Hristos și evanghelia Sa.

Și tu, ostaș român, vei fi martir al bisericii creștine, fiindcă și tu mergi să duci crucea și evanghelia creștină, și tu mergi să mori pentru Hristos cu aceeași dragoste și cu aceeași pornire ca și martirii dinaintea ta.

Dumnezeu va răsplăti jertfa ta.

Binecuvintează Doamne ostașul român, apărându-l cu scutul Tău cel nevăzut, Amin.

Preot cpt. MIRON IANCULESCU

ÎNCHINARE EROILOR

Ostași!

In toate bisericile neamului se înalță astăzi rugi de slavă și de pomenire a eroilor noștri. Sufletul românesc de pretutindeni, cernit dar înălțat, se cutremură și preamărește jertfa lor, jertfa mucenicilor ale căror trupuri vijelia războiului le-a amestecat cu pământul strămoșesc al Basarabiei și Bucovinei.

Cu nețărmurită venerațiune și cu adâncă evlavie rostim numele lor sfânt, așa cum a fost vestit țării în lista Nr. 1 și 2.

*

Așa cum fulgerul despică întunecimea nopții și lumina lui pătrunde năvalnic în ungherele tăinuite, așa a străbătut pretutindeni în orașe, în sate și în cătunele îndepărtate, vestea, că voi eroi ai neamului, trecuți Prutul.

Și l-ați trecut vijelioși, neînfricați, puternici ca feți-frumoșii din povestea strămoșească.

In sufletul vostru ați dus hotărîrea neclintită, toată credința și întreaga putere moștenită din străbuni; ați purtat scânteia dumnezeiască a dreptății și ați biruit.

Entuziasmul vostru l-ați ridicat la înălțimea jertfei și ați făurit din ea temelie nouă eternității neamului.

Pomenirea voastră va fi veșnică, în cântec, în doină și în altar, căci neamurile pomenesc întotdeauna pe biruitori și uită pe cei înfrânți.

Voi veți străbate veacurile, rânduiți alături de Impăratul Traian, alături de vitejii dela Rovine ai lui Mircea cel Bătrân, alături de arcașii lui Mihai Viteazul dela Călugăreni și dela Șelimbăr, alături de plăieșii lui Ștefan cel Mare dela Podul Inalt și Codrii Cosminului.

Din piepturile voastre tinere ați făcut zid. Din baioneta voastră fulger, din armele voastre trăsnet.

Ați dăruit iarăși țării zâmbetul de bucurie al reînvierii și al mântuirii. Cu sângele vostru ați spălat onoarea Statului.

Prin jertfa voastră neamul a atins cea mai înaltă sfințenie a rostului vieții sale.

Ați dat românismului, fără cruțare, cel mai de seamă bun pe care vi l-a dăruit Dumnezeu: vieața.

Ați prefăcut mormintele voastre în pietre de hotar, cu care însemnați marginele pământului românesc spre Răsărit.

Ați cucerit iarăși libertatea Bucovinei și Basarabiei și ați ridicat sufletul românesc de dincolo de Nistru, la înălțimea Moldovei glorioase.

Jertfa voastră n'a fost zadarnică.

Isus Hristos și-a oferit ca dar vieața, să salveze omenirea. Voi v'ați dăruit vieața să salvați neamul, și l-ați salvat, prefăcându-vă propria voastră vieață într'o rază de veșnicie, din care ați făurit gloria Patriei.

La moartea voastră nu plângem. La moartea voastră înălțăm jurăminte, pentrucă ați sporit puterea neamului, i-ați înflăcărat sufletul și i-ați oțelit inima. Ați ridicat o țară nouă cu suflet tare și inimă vitează.

In multe mii de primăveri vor crește pe mormintele voastre florile recunoștinței și toamna le va vesteji ca să înflorească tot mai strălucitoare. In sufletul românilor, laurii gloriei voastre nu se vor vesteji niciodată, ci vor crește, vor înflori și vor străluci veșnic, împrumutând din strălucirea lor, gândului românesc aripele fulgerului, iar faptei românești vijelia sacrificiului ostășesc. De aceea, eroismul vostru va rămâne aprins ca flacăra, senin ca înălțimea cerului și nepieritor ca veșnicia omenirii. El nu-i o înfăptuire ușoară. E sbuciumul aprig cu ochii țintă la inamic, uitând setea și foamea, uitându-te pe tine însuți; e strădania sângeroasă și fără cruțare în noroiul tranșeelor; e tunetul iadului, e sfâșierea cărnii, e trup sdrobit, e sângerarea pentru Patrie, e moartea pentru Neam, moartea sfântă prin care asigurăm vieața Națiunii.

Pe voi, pe toți, cei bătuți de ploaia focului și de grindina oțelului, pe voi, Neamul vă slăvește în veac și peste veacuri, purtând totdeauna în suflet puterea jertfei și măreția gloriei voastre.

De astăzi înainte, voi sunteți stânca de granit de care românismul se prinde ca de o ancoră cerească în fața incercărilor, a durerilor, a suferințelor viitoare.

Voi sunteți statornicia dreptului și chezășia onoarei românești.

Fiți bine cuvântați și preamăriți, căci voi cei dintâi dintre Români aveți dreptul să vă mândriți cu România întregită în hotarele pământului strămoșesc dela Răsărit.

Gloria voastră va străluci de-apururi, ca cea mai aleasă piatră scumpă din cununa de lauri a neamului, așa cum strălucește luceafărul în cununa cerului.

Ostași!

Alături de frații noștri care s'au jertfit pentru țară, odihnesc presărați în largul câmpiilor basarabene și colinelor bucovinene, camarazii germani, care au luptat pentru același ideal, umăr la umăr cu voi, sfințindu-se prin aceeași moarte eroică.

Vouă, eroi germani, camarazi de luptă și frați de morminte, vă închinăm astăzi recunoștința și lauda neamului nostru.

Sângele vostru s'a amestecat cu sângele românesc, vărsat pentru desrobirea Bucovinei și Basarabiei. Glia românească vă încălzește astăzi trupul sfâșiat și martirizat.

In inimile românești de pretutindeni jertfa voastră trăește, cu aceeași putere cu care vibrează în inima Germaniei. In sufletul neamului nostru cununa gloriei voastre este împletită pentru totdeauna cu gloria și cu amintirea eroilor și mucenicilor Armatei Române. Fiți bine cuvântați!

Neamul Românesc îngenunche în fața jertfei voastre și vă înscrie numele în cartea de aur a veșniciei românești, alături de cei mai buni fii ai săi, eroi pentru națiune, eroi pentru cultură, eroi pentru cruce și creștinătate.

Locot. rez. ELIE BUFNEA

Catedrala din Chișinău

Războiul între două lumi

Ostași, destoinicia comandanților voștri și vitejia voastră fără pereche au fost învrednicite de Dumnezeu să isbutească a desrobi Bucovina și Basarabia, de cotropirea străină.

Steagurile strânse și îndoliate anul trecut, tâlfâie măreț în strălucirea soarelui mărturisind glorioasele voastre biruințí.

Neamul nostru năpăstuit fără să fie înfrânt, umilit pe nedrept, fără să se poată apăra — și-a regăsit drumul destinelor sale istorice.

Strâns uniți în credință, țărani și târgoveți, muncitori și cărturari, ne-am contopit elanurile într'o singură forță, ce s'a deslănțuit năprasnic în lupta pentru apărarea crucii și a dreptății.

Nistrul a fost doar un popas pe drumul larg al istoriei. Călcând pe urmele glorioase ale oștilor moldovenești de odinioară, trupele noastre se adâncesc în Ucraina și se îndreaptă spre Crimeia, pentru ca, împreună cu marii noștri aliați, să liberăm popoarele de urgia bolșevică și să înlăturăm pentru totdeauna primejdioasa vecinătate a Rusiei comuniste.

Războiul acesta nu e un războiu de popoare, asemenea obișnuitelor războaie. E războiul între două lumi, între două gândiri asupra felului de viață, asupra rostului omului în lume, asupra lui Dumnezeu.

E războiul creștinătății împotriva păgânismului asiatic, e războiul culturii și al civilizației europene, împotriva anarhiei de gândire, distrugătoare tuturor așezămintelor, pe care neamul nostru le-a apărat în curgerea veacurilor: familia, proprietatea, credința și Patria. Acest războiu nu poate fi sfârșit și nu va fi sfârșit decât atunci când comunismul va fi distrus și Europa va fi eliberată de primejdia invaziei hoardelor lui Stalin.

Pentru această sfântă misiune, nicio strădanie nu e prea mare, nicio jertfă nu-i prea grea.

Datoria ceasului de față se închide doar în două vorbe: „Inainte Români!“

Sublt. rez. AL. RADIAN

DECORAREA GENERALULUI

Ce zile de umilință și de ingenunchere a indurat neamul românesc anul trecut!... Și-a fost apoi un an de jale și durere. Pământul nostru sfânt și străbun, intrat în stăpânirea unui vrăjmaș nesătul, frații noștri înjugați la carul robiei, așezările moldovene jefuite, bisericile pângărite, credința hulită și moartea stăpână peste Prutul rămas iarăși hotar. Ascultam, în toamna care-a trecut, tânguiri aduse de tristeța depărtărilor și 'năbușiam în noi oftatul și chinul. Suferința Basarabenilor și Bucovinenilor ne durea, dar n'aveam izbăvirea încă. Știam însă că ziua dreptății s'apropie, eram siguri că răfuiala cea mare vine și nici o clipă n'am pierdut nădejdea în vremelnicia răpirii provinciilor cele mai dragi din răsărit.

Pentru cinstea care stă la temelia existenței noastre, pentru bunătatea poporului nostru, pentru vrednicia lui și pentru biruința adusă crucii și credinții, ne-a trimis Dumnezeu la cârma țării pe omul hulit pentru c'a cerut dreptate, alungat pentru c'a spus adevărul, inchis pentru c'a prevăzut prăbușirea, pe Generalul Ion Antonescu.

Dela început am crezut în el. Eram convinși că numai el ne poate duce la izbândă, că numai el va reintregi hotarele, refăcând o țară sărăcită, înjosită, vrăjmășită.

Și ne-a dus la biruință. In hrisovul țării, ziua de 22 Iunie 1941 rămâne săpată ca 'n granit. Este ziua când Generalul a poruncit izgonirea dușmanului.

Au fost lupte fără asemănare de grele și ne bucură c'au fost grele pentru ca mai însemnată să răsară victoria. Uragan s'a abătut oștirea însetată de răzbunare și nicio putere nu i s'a putut așeza în cale. Prutul și-a despărțit apele să facă vad năvălitorilor, holdele și-au înălțat desișul, adăpost să facă luptătorului. Era prieten cu noi pământul, ni-era frate codrul și toată viața până la Nistru prietenă ne era.

Infrângerea a fost întreagă. Vrăjmașul, cu toată uriașa opunere, a trebuit să îngenuncheze. Basarabia și Bucovina a fost cucerită, hotarul țării îndreptat, frații eliberați, crucea cinstită, glasul clopotelor revărsat, ca 'n vremuri, peste satele moldovenești.

Isprava aceasta a făcut-o Generalul Antonescu, comandantul oștirii de atac.

El ne-a adus biruința, ștergând pata rușinoasă de pe obrazul țării. El a adus nației cea mai mare cinste: Increderea lui Adolf Hitler de a i se da comanda oștirii germane, alături de cea română.

Recunoașterea marelui șef al împărăției germane că Generalul Antonescu este vrednic de a fi comandant, ne-a umplut sufletul de mândrie. Și cât de cu prisosință vrednic s'a dovedit valorosul nostru conducător de oști!...

România, prin el, s'a ridicat în prețuirea lumii. In marșul istoriei neamul românesc și-a 'nfipt pasul. Nu ne-am desmințit trecutul și străbunii pot odihni împăcați că urmașii nu le-a făcut moștenirea de ocară.

Și-a venit, în urmă, prețuirea cea mai aleasă. Adolf Hitler cinstește pe aliatul său cu cea mai însemnată decorație: Crucea de Fier, cavaler al Crucii de Fier, omului care-a biruit prin cruce, pentru cruce și pentru dreptate.

Generalul Ion Antonescu este singurul străin de țara germană care primește o asemenea decorație. El, Generalul Antonescu este întâiul din lume socotit că merită onoarea aceasta.

Pentru această fală adusă neamului românesc, țara se 'nchină Generalului și se roagă Domnului pentru indelunga lui conducere.

Cpt. rez. IOV D.

Conducătorul

El a venit cu învierea,
Cu zorii caldei bucurii,
Și soare nou se 'nalță tânăr
Pe cerul scumpei Românii.
Intâmpinăm cu flori și flamuri
Pe Inainte-Mergător! —
Iubire și credință — aducem
Prinos pentru Conducător!

El ne-a chemat. Și ca vulturii
Sub steagul lui am alergat,
Și neamului și țării noastre
Hotarul strămoșesc i-am dat.
Prin el noi am văzut lumina
Și sfântul bărbăției spor, —
Noi cântec de 'nchinare — aducem
Prinos pentru Conducător!

El ne-a unit. Și înfrățirea
Măreață a 'nflorit la noi
Și-a renăscut în foc de luptă
Podoaba faptei de eroi...
Prin el biruitor se 'nalță
Către lumină un popor —
Cu dreapta-Ți ocrotește, Doamne,
Pe-al nostru brav Conducător!...

I. N. SORICU

Scrutând văzduhul izbânzilor românești

Sfintele nume ale Eroilor

De câteva zile gazetele au început să publice sfintele liste ale fraților care s'au jertfit în războiul desrobirii.

Din colțul de pândă și onoare al luptei contra dușmanului secular dela răsărit încep să apară nume proaspete de eroi: ofițeri activi și de rezervă, subofițeri, grade mari și grade mici — toți căzuți laolaltă cu ceilalți ostași care au sfințit cu sângele lor pământul cotropit de lăcomia moscovită.

Feciorii cei buni ai țării, cu sufletul vitejesc de totdeauna, au alergat din sate și orașe, ca și pe vremea marilor voevozi, să arate lumii cum știe să lupte Românul — cum știe să moară pentru apărarea sfintelor drepturi ale Patriei.

N'au fost niciodată războae fără morți și nici biruințe fără jertfă de sânge. Și dintre toate războaele, acela pe care îl ducem noi astăzi este cel mai mare, cel mai îndreptățit.

Istoria ne arată că noi n'am râvnit niciodată la bunul nimănui și oridecâteori ne-am bătut dealungul veacurilor a fost pentrucă alții au râvnit la mosia noastră.

Și ne-am bătut des fiindcă și lăcomia dușmanilor a fost nepotolită și ne-am bătut aprig pentrucă n'am înțeles niciodată să ne lăsăm pământul străbun pe mâna străinului.

Dreptatea dumnezeiască era cu noi și de aceea am biruit întotdeauna, pentrucă dela vlădică și până la opincă nimeni nu și-a precupețit sângele pentru țară, iar căpeteniile au stat mereu drept pildă în fruntea primejdiei.

Astăzi, ca și odinioară, comandanții s'au războit cot la cot cu soldații pe câmpiile Basarabiei și ale Bucovinei ca să desrobească frații și să plătească bolșevicilor cu vârf și îndesat fapta neomenoasă de acum un an.

Pomelnicul pe care-l citim în gazete cu sufletul învolburat de simțire românească, nu este pomelnicul morților — ci documentul cel mai puternic de stăpânire a pământului nostru.

Noi n'avem morți de plâns!

In cerul eroilor nu răzbat lacrimile, ci numai imnurile de slavă și preamărire.

Numele celor de astăzi s'au înscris cu glorie în evanghelia Neamului, alături de eroii războiului de întregire — alături de nesfârșitul șir al strămoșilor căzuți întru păstrarea moșiei românești.

Ridicați sus fruntea, voi mame, soții și copii de eroi!

Să ne stăvilim izvorul lacrimilor la marginea sufletului, să nu tulburăm odihna celor care s'au jertfit ca să ne făurească o Românie mai întreagă, mai fericită.

Clopotele bisericilor să sune, prelung pe întreg cuprinsul țării, în toate Duminicile, în toate sărbătorile, iar preoții să facă rugăciuni pentru ca Dumnezeu să primească în Cerul drepților pe cei care au luptat pentru Neam și pentru Cruce.

Să fluture în văzduhul românesc aripile biruitoare ale steagurilor — să freamăte cât mai tare, pentrucă prea dragă le-a fost izbânda și de aceea s'au jertfit pentru ea.

Iar noi să îngenunchiem smeriți și fără lacrimi să preaslăvim cu mândrie numele eroilor care s'au înscris în Cartea Invierii Neamului Românesc.

I. VALERIAN

Apelul d-lui General I. Antonescu pentru Împrumutul Reîntregirii

De pe pământul desrobit, în mijlocul luptei pentru Cruce și Dreptate, îmi îndrept gândurile către tot Neamul nostru și tuturor le cer să sprijine Statul în aceste ceasuri mari.

Ca să cinstim jertfa eroilor;

Ca să ne înălțăm Patria;

Ca să ridicăm din cenușa cutropitorilor vetrele noastre de totdeauna;

Ca să dovedim că am înțeles cutremurarea Patriei;

Ca să merităm liniștea câștigată și bunurile păzite de lupta bravei noastre oștiri;

Ca să putem închina recunoștința Neamului către urmașii celor care s'au înfrățit cu pământul luptei;

Ca să putem da Basarabiei și Bucovinei tot ceea ce au pierdut prin silnica cutropire și să putem păși la mari lucrări de interes național.

Români!

Aștept să dați obolul economiei voastre, pentru ca Statul să facă din el o nouă și mare împlinire pentru Țară și pentru fiecare.

Nu vă cer contribuții de jertfă, vă cer să dați Statului numai economia voastră.

Și cu aceeași sfântă grije, cu aceeași neîndurată râvnă, cu aceeași curată muncă, voiu veghea ca banul vostru să fie întrebuințat pentru împlinirea marilor scopuri naționale.

General ION ANTONESCU

Anul acesta Ziua Marinei a fost sărbătorită cu un fast deosebit

La 15 August, marina noastră și-a serbat patronul cu un fast deosebit.

Anul trecut, evenimentele dureroase au impus o desfășurare simplă, mărginită la pomenirea marinarilor căzuți la datorie, ca prin evocarea lor să se pregătească sufletele pentru ziua ce trebuia să vină.

Desrobirea Bucovinei și Basarabiei face ca anul acesta manifestarea sub arme să aibă un caracter înălțător, ca și clipele prin care trecem.

Cu aprobarea Inaltei Patriarhii, în toate bisericile din țară s'au oficiat servicii divine pentru pomenirea marinarilor eroi morți și de mulțumire lui Dumnezeu pentru puterea care a dat-o celor ce luptă pe apă, să curețe Dunărea și țărmul Mării de dușmanii Crucii și ai Neamului.

Pe bordul fiecărei nave s'a ținut un serviciu divin, comandanții comemorând actele de vitejie din războaiele trecute și cel actual.

La București s'a oficiat un serviciu divin special la biserica Sf. Spiridon din calea Șerban Vodă, unde au luat parte toți membrii Ligii navale Române din Capitală.

Ora Ostașului dela Radio a fost închinată celor care luptă pe ape, cu un program compus din cântece și versuri marinărești.

D. General Antonescu pe front

Trei căpetenii: MANNERHEIM, LIST, ANTONESCU

După marele războiu din 1914—1918, patru au fost comandanţii, al căror geniu militar s'a afirmat cu strălucire: Foch şi Petain din partea francezilor; Hindenburg şi Ludendorff din partea germanilor.

Actualul războiu din Est va înscrie, fără îndoială, în istorie alte trei nume: Mannerheim, Antonescu, List, cărora revista elveţiană „L'Illustré" le face câte un reuşit portret, pe care le reproducem, pentru interesul şi valoarea lor.

Mannerheim, comandant de armată rusă în România

Mannerheim este eroul naţional al Finlandei, „ţara celor o mie de lacuri", care datoreşte mareşalului independenţa sa, constituţia ei, şi mai presus de toate paginile de glorie eternă, înscrisă de mica ei armată în iarna anului 1940.

Mareşalul s'a născut lângă Abo, în Sud-Vestul Finlandei, în regiunea aceea în care predomină minoritatea suedeză. Cum o indică şi numele, Mannerheim este el însuşi de origină suedeză. A intrat în armata ţaristă şi la vârsta de 22 ani a devenit ofiţer de cavalerie. In războiul ruso-japonez a fost repede avansat şi s'a distins în gradul lui de locot.-colonel Faptele lui de arme au îndemnat Statul Major rus să-i încredinţeze apoi comanda unei importante misiuni în China. A făcut atunci, călare, 15.000 km până la Peking.

In 1914, era unul din cei mai buni generali ruşi şi se bucura de stima şi prietenia ţarului Nicolae II. La izbucnirea revoluţiei, Mannerheim era comandant de armată în România. Imediat a plecat în ţara lui de origină. A organizat repede o armată de câteva mii de ţărani, pe care o denumi „garda ţărănească", iar în noaptea de 25 spre 26 Ianuarie 1918, atacă forţele comuniste mult superioare ca număr la Ostrobothnia. 5000 de bolşevici fură luaţi prizonieri, iar restul armatei fu pus pe fugă. După acest prim succes, garnizoană după garnizoană sovietică fu distrusă. La 6 Aprilie obţinu victoria decisivă la Tampere Finlanda scăpă de pericolul jugului bolşevic. Populaţia recunoscătoare l-a ales Regent, în care calitate el întocmi un admirabil Stat independent şi o constituţie excelentă. In 1931, el reorganiză armata finlandeză şi construi pe istmul Careliei, linia de fortificaţii care-i poartă numele şi care s'a făcut celebră în cursul războiului fino-sovietic din 1940.

In toamna anului 1939, U. R. S. S. a făcut Finlandei o serie de cereri care ameninţau însăşi existenţa micului Stat model din Nordul Europei. Poporul respinse neomenoasele cereri bolşevice şi întreg poporul s'a bătut cu un elan care a egalat sublimul împotriva „Colosului cu picioarele de lut". Până la urmă mica armată finlandeză a trebuit să cedeze şi să accepte anumite condiţii de pace.

Acum Finlanda a pornit la luptă să-şi refacă graniţele sfârtecate. Şi din nou a făcut apel la bătrânul şi gloriosul ei mareşal. Şi cavalerul fără frică şi fără prihană al lui Suomi a reuşit în câteva săptămâni numai să-şi ducă glorioasele sale armate la vechile hotare ale Finlandei şi chiar mai departe, în teritoriul duşmanului.

Mareşalul List, revelaţia Reichului

Dintre comandanţii de armată germani, care s'au distins pe frontul din Est, indiscutabil că cele mai frumoase galoane revin mareşalului List.

Inalt, cu umeri largi şi puternici, cu o privire ageră şi pătrunzătoare, mareşalul List este tipul comandantului modern.

Deşi foarte rece şi extrem de distant, mareşalul List este totuşi foarte iubit de trupele sale. Căci dacă le cere foarte mult el ştie ce pot ele. Dealtfel, el împarte pericolul cu ostaşii săi. In Franţa el s'a bătut în linia întâi şi a făcut el singur cu armele sale prizonieri. E un tactician remarcabil şi de aceea Fuehrerul îi acordă toată încrederea. Mareşalului List i-a fost încredinţată sarcina de a ataca în sectorul cel mai dificil: Kiewul.

In 1914, List, deşi numai de 34 ani, făcea parte din Statul major general. A luat parte la ofensiva din Lorena. Apoi a fost trimis în Macedonia. După Anschluss a fost numit comandantul pieţii oraşului Viena şi a organizat încorporarea armatei austriace în Wehrmacht.

In Polonia a condus aripa dreaptă germană şi a realizat fulgerătoarea înaintare asupra Lembergului. In 1940 a comandat trupele care au ocupat Luxemburgul şi au realizat la 25 Mai punga dela Charleville. A condus apoi coloana motorizată care a pătruns la Amiens şi în porturile Canalului Mânecii. Apoi a ţinut sectorul cel mai dificil, acela dela Aisne la Somme. Tot el este acela care a rupt linia Weygand şi a intrat, prin Compiègne, la Paris. Acţiunea armatelor sale a fost hotărîtoare în cursul campaniei din Franţa. Cancelarul Adolf Hitler l-a recompensat cu bastonul de mareşal.

In primăvara aceasta i s'a încredinţat comanda campaniei din Balcani. Se cunosc faptele fulgerătoarei acţiuni care a scos din luptă în câteva zile armata iugoslavă şi forţele greco-britanice. La 22 Iunie a luat comanda armatei care a pătruns în Ucraina.

Un loial şi un maestru: Generalul Antonescu

La 6 Iunie, când generalul Antonescu l-a vizitat la Berlin pe Cancelarul Hitler, cercurile autorizate din Berlin declarau: „Avem toată încrederea în înaltele capacităţi militare ale generalului Antonescu". „Bărbatul acesta atât de dârz, cu trăsături atât de energice, dar cu un surâs atât de atrăgător, are înaintea lui o întreagă carieră".

Ion Antonescu este un militar în toată accepţia cuvântului. Incă din 1907 s'a distins, sub ordinele generalului Averescu, în timpul revoltelor agrare. In 1916, când România a intrat în războiul mondial, Ion Antonescu a avansat repede dela gradul de căpitan, la acela de lt.-colonel, lucra în Statul Major unde se distinse ca un organizator remarcabil. Lui, în cea mai mare măsură, i se datoreşte că după prăbuşirea din Muntenia, armatele române au putut să ţină frontul Carpaţilor orientali şi să ferească Moldova de invazia inamicului. E adevărat că niciun comunicat oficial nu a menţionat vreodată numele său. Dar în cercurile militare capacitatea lui era foarte preţuită. Ion Antonescu, vorbeşte mai multe limbi occidentale, de aceia a avut o seamă de misiuni în străinătate. A făcut parte din comisiunea militară română la conferinţa păcii; a fost apoi ataşat militar la Londra şi la Paris; în 1931 a prezidat delegaţia română la conferinţa dezarmării dela Geneva. Inapoindu-se în ţară a fost numit director al Academiei militare, apoi şef de Stat Major.

In 1937, când fostul Rege însărcinează pe Octavian Goga cu formarea guvernului, i se încredinţează portofoliul apărării naţionale. Dar, după câteva săptămâni, guvernul Goga se retrage. Fostul Rege îşi instituie dictatura personală pe care generalul o dezaprobă în mod public.

Urmează apoi evenimentele din 1940. România trebuie să cedeze fără luptă Basarabia şi Bucovina şi cedează prin negocieri Cadrilaterul. Generalul Antonescu protestează, ceea ce atrage arestarea şi internarea.

La 27 August 1940, fostul Rege chiamă în ajutor pe general şi-l numeşte prim-ministru. Generalul e loial. Primeşte şi depune jurământul. Dar spiritele din ţară sunt agitate. Se cere îndepărtarea Regelui. Antonescu expune stiuaţia şi cere Suveranului să se sacrifice. Să abdice. Regele acceptă şi moştenitorul vine la Tron.

Acum generalul Antonescu conduce armatele române din biruinţă în biruinţă, spre victoria finală, victoria crucii şi a dreptăţii.

Serg. t. r. DUMITRESCU N.

Răsbunare

Pământul nostru'n sânge plămădit
L'aţi înecat în mişclească ură,
Şi 'nfometaţi de pradă ne-aţi ciuntit
O ramură din sfânta lui făptură.

Nu v'aţi gândit o voi barbare hoarde,
Că dreptul va veni să se răzbune?
Că'n suflet de român încă mai arde
Văpaia vitejiilor străbune?

A fost prea crudă roşia otravă
Şi prea însângerat ne-a fost destinul,
Popor Român, pe fruntea ta suavă,
Ţi-a aruncat cununi de spini străinul.

Să nu uităm a suferinţei urmă,
Cât mai purtăm pe lume-un fier în mână,
Că răzbunarea noastră cea din urmă
Inscrisă 'n veacuri are să rămână.

Plângând am dus povara unui an
Când la un sunet viforos de goarne,
Neîmblânzitul zimbru moldovan
Imperiul urei a luat în coarne.

Elev GHIBAN CONSTANTIN.

Un bombardament reuşit

La postul de comandă al aeroportului are loc o scurtă conferinţă, în cursul căreia comandorul ne-a indicat obiectivele şi ne-a dat elementele, pentru a putea calcula distanţa.

Motoarele au pornit să sbârnăie şi am început să alunecăm pe terenul aeroportului în formaţie. Comandorul se găseşte în fruntea noastră. Sburăm deasupra norilor cam la 4.500 metri înălţime. Avem atenţia încordată la aparatele de bord şi pe cer, pentru ca nu cumva să apară vreun „ţânţar" bolşevic.

Avionul comandorului după câteva oscilări convenţionale, coboară. Il urmăm întreaga escadrilă. Am ajuns la 1.200 metri, dar nici la această înălţime stratul de nori nu s'a terminat. In sfârşit sub noi, începe să se vadă destul de lămurit pământul. In dreapta se văd casele simetric rânduite ale unui oraş şi acum începem să vedem şi nouraşii ghiulelor artileriei sovietice care încearcă să ne încadreze. Zadarnic. Ne vedem de drum, încălecând în viteză cele două maluri ale Nistrului, pe care'l depăşim.

Avionul din cap face un viraj la dreapta. A zărit trupe bolşevice în retragere. Din prima patrulă au început să cadă, perechi, perechi bombe. De jos, ţăndări de tancuri, câmioane, tunuri şi ciosvârte de bolşevici, sar în toate părţile. Coloana este decimată.

Formaţia care nu şi-a lăsat toată încărcătura merge mai departe. Deodată sub avionul meu văd un pod de vase. Iată o ocazie straşnică să mă „uşurez". Il arăt tovarăşului meu şi înţeleşi, picăm fulgerător. Lansarea o fac cu viteză fantastică. Am totuşi vreme să văd în fund un fum gros. Este provocat de escadrila noastră care a lovit în plin o concentrare de muniţiuni bolşevice. Am ajuns la 400 metri şi coborîm până am impresia că vom intra cu botul avionului în pod. E montat pe pontoane. Acum trag de „clapete". Efectul bombelor noastre este extraordinar. Cât ai clipi din ochi, jos totul este distrus. Când să-mi i-au înălţime, văd nu departe o coloană care mai mărşăluieşte încă. Mă îndrept spre ea şi o mitraliez în viteză. Să văd soldaţi frânţi de oţelul nostru şi desigur, muniţii explodând. Şoseaua care adineauri gemea de trupe, este acum mută. Nu se mai vede nicio mişcare. Deci, înapoi acasă!

Sublt. rez. OLIMP GRIGORE IOAN

Oraşul Bălţi după fuga bolşevicilor

ZILE DE GLORIE ALE ARMATEI NOASTRE

La capătul celor șase săptămâni de lupte crâncene, puse de întreaga creștinătate împotriva primejdiei bolșevismului, armata română, încununată de glorie pe câmpiile Basarabiei și ale Bucovinei, a primit cea mai deplină recunoaștere a vitejiei cu care a luptat, în tot acest timp și luptă și astăzi până în apele Bugului. Recunoașterea este îndoită: întâi prin înalta distincție de războiu pe care Fuehrer-ul Marei Germanii a acordat-o Generalului Antonescu, comandantul de căpetenie al forțelor româno-germane din răsărit; a doua prin însuși comunicatul care amintește isbânzile armatelor aliate, de până astăzi.

„Invingând rezistența extrem de înverșunată și dificultățile neînchipuite a unui teren aproape impracticabil, — spune comunicatul — formațiunile germano-române, puse sub înalta comandă a generalului Antonescu, au forțat trecerea Prutului, care era apărat cu îndârjire și au eliberat Basarabia de sub ocupația inamicului". In aceste cuvinte, se oglindește toată năprasnica voință de care soldatul român a fost însuflețit în lupta dusă până acum. Iar în pierderile grele suferite de bolșevici în sectorul în care au luptat cot la cot și umăr la umăr, soldații neînvinsei armate germane și vânjoșii ostași ai României, se poate vedea cât de uriașă a fost încleștarea de pe acest front și cât de hotărîtă a fost voința lor de a învinge.

La izbânda pe care o sărbătorim astăzi, și la care ostașii români adaugă noui pagini de glorie pe câmpiile Ucrainei, se cuvine a aminti, pe scurt, tot ceea ce armata română a săvârșit ca fapte de vitejie, pentru împlinirea dreptății neamului.

Prin cel dintâiu ordin de zi dat de comandantul de căpetenie, au fost citați pentru vitejia și rezistența de care au dat dovadă, luptătorii diviziilor 21 și de Gardă.

Divizia comandată de Generaul Dăscălescu, în pieptul căruia Comandantul suprem al armatelor româno-germane a prins crucifulița albastră a eroilor între eroi, s'a acoperit de glorie din clipa trecerii Prutului, până la cucerirea Chișinăului, absorbind, una după alta, toate sălbaticele rezistențe opuse de bolșevici. Divizia de Gardă a dat cea mai înlățătoare pildă de rezistență și de eroism, în fața deslănțuirii atacurilor bolșevice, în memorabila zi de 12 Iulie.

Pedestrașii României: Dorobanți, Grăniceri și Vânători de Munte, au dovedit, în toate aceste lupte, că flacăra vitejiei străbune nu s'a stins încă în urmașii regimentelor, dintre care unele au luat ființă chiar sub redutele Plevnei.

Infanteria a dovedit și de astă dată că ea rămâne regina bătăliei, că ea pecetluește soarta unei lupte. In fruntea unui regiment de infanterie, și-a dat ultima suflare, Colonelul Iliescu, arătând și după moarte, cu mâna, drept înainte, unde trebuiau să meargă ostașii lui, întru desrobirea fraților basarabeni. La un regiment de dorobanți și-a dat vieața căpitanul Grigore Manoliu, care ceruse să lupte în primele rânduri pentru a răscumpăra prin jertfa lui, umilințele retragerii de anul trecut. La regimentele de infanterie s'au găsit atâți ofițeri care, deși răniți, au mers totuși înainte în fruntea plotoanelor și companiilor lor, pentru deplina nimicire a hoardelor bolșevice.

Sub focul ucigător al mitralierelor inamice, infanteriștii români au trecut Prutul, de multe ori înnot, pentru a distruge cuiburile de rezistență și a curăți pământul sfânt al Basarabiei de rămășițele comuniste. Un regiment de dorobanți și-a făcut, cel dintâiu intrarea în capitala Bucovinei, dând ajutor ca pârjolul cu care bolșevicii vroiseră să distrugă Cernăuții, să fie oprit cât mai degrabă. Regimentele de grăniceri, care au trecut, cele dintâiu, apele de vremelnic hotar, s'au acoperit de glorie pe dealurile Cahulului, pe câmpiile Orientului și coclaurile Hotinului.

Iar faptele săvârșite de bravii vânători de Munte care au dus faima lor de viteji neînfricați ai României, până în pădurile de pe malul Bugului, — se înscriu, deopotrivă în cartea gloriei românești; vânători și dorobanți, trecând peste toate piedicele, luptând cu toate greutățile, au înfrânat și carele de asalt ale bolșevicilor și cazematele lor de beton armat, dând României, prin iureșul lor de neînvins, dreptul de a se mândri, prin veacuri, cu isprăvile infanteriei ei.

ARTILERIA

In toate aceste isprăvi infanteria a avut sprijinul de nepreţuit care a atârnat totdeauna greu în balanța izbânzilor săvârșite, al mândriei artileriei românești. Toate trecerile peste râurile de hotar, toate incursiunile la inamic, toate atacurile date împotriva nesfârșitelor forțe bolșevice, erau pregătite, erau protejate, de focul masiv, deslănțuit de bravii noștri tunari. Insiși camarazii de luptă germani erau uimiți de multe ori de tirul precis și mai ales de îndrăzneala cu care artileriștii noștri schimbau pozițiile și puneau în bătaie bateriile lor, neținând seamă de ploaia de ghiulele ce se abătea asupra lor, neținând seama de primejdia de moarte ce-i pândea. Nu odată, rapoartele ofițerilor superiori germani au pomenit cu admirație de dârzenia cu care trăgeau artileriștii români. Printre acestea ei povesteau cu uimire, cum tunarii români au așezat de multe ori bateriile lor în primele linii de foc, trăgând alături de infanteriști, în pozițiile fortificate ale bolșevicilor. Unele din aceste baterii au fost duse până la 100 metri de liniile inamice, făcând trageri directe asupra cupolelor de fier și de beton din care bolșevicii nu putuseră fi scoși.

Cu aceeaşi vitejie au luptat artileriștii și împotriva tancurilor sovietice, pe care le nimiceau, venind cât mai aproape de ele. Multe din isprăvile artileriei antitanc, au fost arătate, aici, în jurnalul de front. Căci multe și nenumărate au fost într'adevăr faptele de eroism ale tunarilor noștri care au susținut cu focul lor ucigător înaintarea trupelor pedestre, deschizându-i brește largi și adânci în pânza de foc țesută de cazematele bolșevicilor. Artileria română și-a scris pagina ei de glorie nepieritoare, atât prin dârzenia care a luptat, cât și prin tirul nimicitor de care bolșevicii s'au înspăimântat, încă din primele clipe ale războiului.

Mâine, în istoria care va vorbi de vitejia ostașului român, tunarii vor avea capitolul lor de seamă, ale cărei mărturii vii vor fi brazdele de pământ adânc răscolite de ghiulele românești pe pământul desrobit al Basarabiei și al Bucovinei.

Pe frontul desrobirii românești

CARELE DE LUPTĂ

Istoria războiului nostru sfânt nu poate trece cu vederea eroicele fapte de arme ale diviziei blindate. Ofițerii și trupa acestei divizii s'au bătut pe aproape toate sectoarele frontului basarabean și puține sunt drumurile, văile și dealurile, care să nu le fi văzut înaintarea lor vertiginoasă, isprăvile vitejești, rezistența îndârjită și neînvinsă.

La 2 Iulie, pe linia Prutului, în dreptul satului Ștefănești, unitățile de artilerie ale diviziei au împroșcat cu moarte pe bolșevici și au deschis astfel trecerea spre Basarabia. Mai târziu, la Brătușeni, unitățile de care ale acestei divizii aleargă în ajutorul unui regiment german de infanterie, încercuit de către forțele blindate sovietice, dă contraatacul, despresoară regimentul și spulberă în câteva ceasuri forțele dușmane.

După lupte crâncene, după marșuri istovitoare în regiunea Moghilev, divizia blindată, sub comanda Generalului I. Sion, se apropie de Chișinău, duce lupte grele și isbutește să elibereze capitala Basarabiei, în care își face intrarea triumfală, în seara de 17 Iulie. De aici divizia intră din nou în acțiune și înscrie la Chirca cea mai frumoasă pagină de fapte de arme. O întreagă divizie sovietică este sdrobită și în acelaș timp divizia 95 bolșevică, alcătuită din două regimente de infanterie, două de artilerie grea, două escadroane de cavalerie, 40 care de luptă, este imobilizată la Vadul lui Vodă și împiedecată de a mai ataca flancul diviziei noastre.

Pentru toate aceste fapte de vitejie, d-nul General Ion Antonescu, conducătorul oștirii, aflându-se în ziua de 23 Iulie la Chișinău, a felicitat pe ofițerii și trupa diviziei blindate, în numele armatei și al națiunii.

CAVALERIA

Să nu uităm pe cavaleriștii noștri, a căror bravură a stârnit admirația tuturor ofițerilor germani, care au avut prilejul să asiste la isprăvile lor vitejești. In acest războiu sfânt Roșiorii și Călărașii noștri nu s'au mărginit să patruleze și să cerceteze; nu s'au mulțumit cu clasicele șarje cu care ne obișnuise tactica războaielor de odinioară. Ei au făcut minuni de eroism, pornind pe jos, cu arma în mână, la atacul tancurilor și cazematelor; ei au distrus cu baioneta și grenada monștrii de oțel și de beton ai inamicului; au străpuns liniile de fortificații și prin eroismul lor au deschis drum grosului armatelor germano-române.

La Pietriș, în Bucovina, la Malul Spart, pe linia Prutului, pe dealurile Basarabiei sau pe câmpia Ucrainei, de dincolo de Nistru, călărașii români au înscris cu sângele și bravura lor adevărate pagini de glorie.

Dar pe răbojul eroic al lor două fapte vor rămâne neîntrecute: Luptele dela Malul Prutului și distrugerea liniei de fortificație Stalin, de pe malul stâng al Nistrului. Când călăreții români s'au pomenit în fața unei unități de tancuri bolșevice care încerca să le taie drumul, ei n'au avut nicio clipă de ezitare. Și-au lăsat caii, au descălecat, au pus baioneta la armă și s'au năpustit într'un iureș formidabil asupra monștrilor de oțel ce le stătea în cale. Ostașii noștri s'au cățărat pe tancurile inamice, le-au ciuruit cu grenadele, apoi le-au desfăcut capacele și au început să tragă în ocupanții lor. După o jumătate de oră pe acel colț de pământ basarabean, nu se mai vedeau decât tancuri ciuruite și distruse, în care zăceau somnul de veci conducătorii lor bolșevici.

Călărași și Roșiori laolaltă au trecut valurile Nistrului și sub ploaia ucigătoare de șrapnele și obuze au pornit să reducă la tăcere cazematele bolșevice. Cățărați pe ridicăturile de beton, cavaleriștii asvârlă prin crenelurile acestora, granzdele aducătoare de moarte. Una câte una, cazematele sunt asvârlite în aer și printre ele este distrusă și acea formidabilă cazemată dela Serebria, lungă de peste 2 km. Timp de trei zile și trei nopți, prin sforțări supra omenești, doar cu brațele și neînfricarea lor, cavaleriștii români distrug sau cuceresc 4 rânduri de cazemate, iar după trei zile și trei nopți de luptă titanică, întreaga linie Stalin de pe malul bolșevic al Nistrului, a fost răscolită, deschizând drumul spre Ucraina.

Faptele acestea de eroism au uimit pe acei care au asistat sau au luat cunoștință de ele. Admirația și entusiasmul ofițerilor și camarazilor germani sunt neprecupețite.

„Insoțiți de cavaleria română, operațiile nu pot merge decât excelent", aceasta este parola pe care și-o trec ofițerii germani de pe sectorul basarabean și ucrainean. „Este pentru prima oară în istoria lumii, când călăreții iau parte la atacul unei zone fortificate, cum sunt cazematele. Călăreții români au fost mai mult decât curagioși, au fost sublimi", acesta este cuvântul care s'a spus de că-

(Urmare în pag. 6)

Bravele aviatoare române la datorie

Armata motorizată germană înaintând

Pământul dela hotare

Dragi ostași,

In cuvântul rostit la radio pentru îmbărbătarea rănițilot, d-l Mihai Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri a spus: „Pământul cucerit dela trădători, pământul desrobit dela păgâni, pământul nestăpânit din teritoriile cucerite al vostru va fi. Nu pentru ca să vă plătim jertfa. Fiindcă ea este fără preț, iar plata omoară jertfa, nu o înalță. Dar, pentrucă brazdele înfrățite cu sângele vostru s'au legat prin dreptatea vieții de voi. Dacă Națiunea este o luptă în veșnică mișcare și dovedire, acela care luptă și se sfarmă pentru țară, are drept la rodul național plămădit în sânge. Statul Generalului Antonescu, Statul Regelui Mihai I, este Țara de iubire, de dreptate și de recunoștință pentru vitejii săi‘‘.

Ceea ce a spus d-l ministru Mihai Antonescu este asemănător cu hotărîrea marelui rege Ferdinand când, vizitând tranșeele luptătorilor care au făcut România Mare, le-a făgăduit împroprietărirea. Conducătorii Statului Român, în înțelepciunea lor. au înțeles glasul vremurilor. Ei au înțeles că dorința cea mai arzătoare a fiecărui român este să-și aibă căsuța și ogorul lui. Ei știu că fiecare român socotește proprietatea ca un drept sortit chiar de Dumnezeu și pentru dreptul lui Românul se bate până la moarte.

Ostași care luptați în Răsărit împotriva barbariei bolșevice, ați știut întotdeauna că luptați pentru familia, pentru ogorul, pentru țara și pacea românească. Acum țara, prin brațele și jertfa voastră, intră iar în drepturile ei. Două provincii, răpite de păgâni, se întorc fericite la sânul țării. Știm că bolșevicii făcut-au mare prăpăd și distrugere pe acest pământ de veacuri românesc. Numai pârjolul păgânesc din vremurile bătrâne mai poate fi pe stricăciunile căşunate de bolșevici, acești oameni fără inimă și fără suflet.

Dar, asemeni lui Ștefan cel Mare, Majestatea Sa Regele Mihai I și Conducătorul Statului, Domnul General Ion Antonescu, au hotărît ca acest pământ recucerit, să fie întărit cu cea mai bună plămadă românească. Și hotărîrea asta este asemeni înțeleptelor pilde din trecut. După jaful și omorul tătărăsc, biruind păgânul, Ștefan Vodă dădea celor mai viteji dintre oștenii săi, hrisov de stăpânire asupra pământurilor de pe Nistru. Așa s'au întemeiat mândrele sate de răzeși și mazâli, care veacuri dearândul, stătut-au strajă la hotar, apărând țara la cetatea dela Hotin, Soroca, Orhei, Tighina și Cetatea-Albă. La hotarul acesta de primejdie Ștefan Vodă a pus brațe vânjoase de oșteni. Aici pământul e bogat, cum nicăieri în țara românească nu mai este altul. Dar el trebue apărat cu dârzenie românească. Și conducătorii de azi vi l'au sortit vouă ostași vrednici apărători de țară, eroici nimicitori ai păgânismului bolșevic.

V'ați înfrățit prin sângele vostru cu brazda și a rodit dreptul vostru de a stăpâni pe aceste pământuri. Vi se încredințează o misiune frumoasă, vouă Români și ostași ai crucii. Fiți asemeni răzeșilor și mazâlilor lui Ștefan cel Mare. Fiți dârji ca dânșii și țineți neclintit hotarul.

Lt. rez. ALMAȘ D.

Ardeal al meu

Ardeal străvechiu... Ardealul meu...
Din moși-strămoși... și mai de mult...
De când pământul e pământ...
Dela 'nceput
Ardealul" meu, numai al meu!...
Că pentru tine-am ostenit
Și-am suferit
Atât amar de mii de ani...
Să mi-te scap de ai tăi dușmani
Și zi și noapte am luptat,
Am sângerat,
Cu trupu meu te-am îngrășat,
Și-am biruit!
De-o trebui din nou să lupt,
Vărsa-voi sânge și mai mult;
Și alte mii de ani, mereu,
Voi face scut din pieptul meu.
Te-oi apăra în chip avan
Cu suflet și de Dac și de Roman,
Și cât pământu'o fi pământ,
Nici Domnul Sfânt
Nu va putea
Să mi te ia,
Nici Dumnezeu...
Ardeal al meu, numai al meu!

CONSTANTIN BARCAROIU

ZILE DE GLORIE ALE ARMATEI NOASTRE

(Urmare din pag. 5)

tre aliații noștri germani, despre strălucita bravură a roșiorilor și călărașilor noștri.

AVIAȚIA

In timp ce armele noastre terestre cucereau palmă cu palmă pământul Basarabiei și Bucovinei, cerul românesc era brăzdat zi și noapte de bravii noștri sburători, care au smuls cele mai frumoase victorii în acest sfânt războiu. Dela primul comunicat, dat de comandantul de căpetenie al oștilor române și germane, până la ordinul de zi către națiune, aviatorii români au primit zilnic recunoașterea marilor și îndrăznețelor lor fapte de arme. In fața curajului lor, care mergea până la disprețul total de moarte, în fața avântului lor, care nu cunoștea nicio piedecă, s'au frânt multe aripi bolșevice și au fost năruite multe atacuri date de aviația sovietică.

Nume de sburători care s'au distins în luptele pentru stăpânirea văzduhului, sunt multe. Ele nu fac decât să temeinicească credința tot mai sporită că neamul acesta s'a învrednicit, și în ce privește aviația, de ostași care nu știu ce-i teama și care nu-și precupețesc viața când este vorba de apărarea onoarei și a pământului românesc. Datorită acestor însușiri cu care sunt înzestrați toți sburătorii noștri, escadrilele românești au putut ține la respect mult lăudata forță aeriană a bolșevicilor. Datorită curajului lor neînfrânt, un mare număr de avioane sovietice, aproape 1.000, au fost nimicite numai în acest sector de către arma aeriană aliată. Și în sfârșit, datorită iscusinței și îndrăznelei aviatorilor noștri, orașele României pot astăzi să rămână neturburate de atacurile aeriene sovietice. Din prima zi și din prima clipă a războiului, sburătorii români au știut să paralizeze orice acțiune a inamicului, prin atacurile, pline de efect, date asupra aeroporturilor sovietice, asupra bazelor de atac, asupra căilor de comunicație. In lupta de apărare a populației împotriva atacurilor aeriene inamice, și-au spus cuvântul și artileriștii unităților noastre anti-aeriene, care au ținut la distanță pe aviatorii sovietici de toate centrele însemnate ale țării.

Prin faptele lor de sublim eroism, prin felul cum s'au înfrățit cu mașinele lor care împrăștie moartea și distrugerea în rândurile inamicului, aviatorii români își vor înscrie numele lor, pentru veșnicie, în cartea vitejiei neamului.

MARINA

Războiul a fost dus însă de România nu numai pe pământ și în văzduh, ci și pe apă. Tânăra ei flotă de războiu, cu divizia de Mare și cu divizia de Dunăre, a cucerit victorii care au umplut de admirație pe toți românii.

In timp ce Divizia de Dunăre ataca în plină zi cu monitoarele ei porturile de pe malul bolșevic și curăța delta Dunării de ultimele rămășițe ale flotei sovietice, Divizia de Mare contribuia la scufundarea marelui crucișetor Moscova și scoaterea din luptă a distrugătorului Harcov și înseria scufundarea a două submarine sovietice. Așezând baraje de mine până departe în apele sovietice, Divizia noastră de Mare a strâns din ce în ce mai tare cercul împrejurul forțelor navale bolșevice, ajungând ca alte trei submarine să fie aruncate în adâncul mării. Zi și noapte, Marina Regală Română stă de pază pe întinsul apelor, semnalând prezența avioanelor sovietice și pornind împotriva navelor inamice care mai îndrăznesc să se apropie de apele noastre teritoriale. Marinarii români nu și-au desmințit nici vitejia, nici îndemânarea. Ei binemerită dela patrie tot așa cum binemerită infanteria noastră, tot așa cum binemerită artileria română, tot așa cum binemerită bravii roșiori și călărași, tot așa cum binemerită aviația, tot așa cum binemerită unitățile carelor de asalt și trupele noastre de geniu, tot așa cum binemerită pionierii care și-au dat viața, așezând pontoanele de trecere sub focul inamic; tot așa cum binemerită brancardierii care strângeau pe camarazii lor răniți, înfruntând gloanțele lașe ale bolșevicilor; tot așa cum binemerită dela Patria înălțată astăzi pe culmi de mândrie, prin jertfa lui fără nume, tot ostașul român, plugar și muncitor al gliei în vremuri de tihnă, și neînduplecat apărător al ei, în vremuri de restriște.

Cap. t. r. VIȘINESCU ALEX.
și
Sold. t. r. DRĂGUȘANU GH.

Sfaturi agricole

Având în vedere intervenția Ministerului Agriculturii, consiliul de administrație al C. F. R.-ului, a redus, în măsură foarte importantă costul transporturilor pentru îngrășămintele chimice. Ministerul Agriculturii îndeamnă pe agricultori să folosească cât mai mult aceste avantaje care li se fac, întrebuințând pe o scară cât mai întinsă îngrășămintele chimice, care le va aduce sigur o sporire însemnată de producțiune. Informațiuni se pot lua zilnic dela Direcția producției Vegetale, din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, b-dul Carol Nr. 24.

*

Ministerul Agriculturii și Domeniilor reamintește plugarilor mari și mici sfaturile date prin presă și radio sau prin organele agricole locale și îi îndeamnă din nouă să facă cât mai multe desmiriștiri, iar semănăturile de toamnă să se facă în cel puțin două arături.

Terenurile slabe și care s'au dovedit că dau o producție mică din cauza secătuirii lor, se vor îngrășa cu gunoi de grajd.

Pe unde au trecut bolșevicii

PAGINA VESELĂ

Jurnal de războiu

Din Odesa pân'la Kola,
Rușii și-au pierdut busola,
Și-au pierdut echipamentul
Și-au pierdut antrenamentul,
Căile și armamentul;
Oameni patru milioane,
Nouă mii de avioane,
Și-au pierdut în fuga mare
Și bocancii din picioare.
(Nu știu sigur i-au pierdut
Sau poate nici n'au avut).
Vin în taberele-aliate
Turmele nenumărate,
De bărbați și de muieri,
Vin și cad prizonieri.
Vin ca oile din munte,
Comuniști cu stele'n frunte,
Perciunați, nepoți de iude
Și parașutiste nude;
Vin schilozi, vin paralitici,
Vin și comisari politici —
Nasuri curbe ca de șoimi
Tot felul de șabăsgoimi,
Trec printre ruini și scrum,
Lasă'n urmă foc și fum.
Din desișuri de pădure,
De pe drumurile sure,
Dușmanii creștinilor
Turma bolșevicilor
Cad în lagărul creștin,
Cad din raiul lui Stalin.
Cad cu tancuri, cu granate,
Cad zdrobiți în cazemate,
Cad cu tunuri, cad cu mine —
Cu vapoare, submarine,
Cad dușmanii ca'n baladă
Cad răpuși de cruciadă.
Cade secera, ciocanul,
Comuniștii cu toptanul,
Cade jos de pe Kremlin —
Cade steaua lui Stalin,
La Kiev și Leningrad
Și Moscova, ...toate cad;
Căci merge 'n plină viteză
Toată armata finlandeză
Și germanii bravi și stoici,
Veșnic tineri și eroici
Bat la ușa Moscovită,
Bat în stafia sburlită,
Bat la poarta din Kremlin,
Bat în capu lui Stalin.
Bat în hoardele păgâne
Toate armele române.
Și-o să vază Budieny
Trupele Italiene
Cum aleargă'n —pas roman —
Pe pământ ucrainean.
Din tot frontul de război
Au rămas munți de gunoi.
Comuniștii — bată-i sfântul,
Fug de prăpădesc pământul,
Și n'au să-și găsească loc
Nici chiar în Vladivostok,
Căci pe frontul Europei,
Rusul și-a pierdut parola
Și speranța și busola
Din Odesa pân'la Kola.

Plut. adm. GH. NEGURIȚĂ

LENEA

Foicică și-o lalea,
Dragă-mi ești, puicuța mea,
De nevastă te-aș lua;
Dar mi-a spus o vară-a ta
Că te culci sara cu soare
Și te scoli în prânzul mare,
La bere și la mâncare;
Ior atunci ești otrăvită,
Că te-ai sculat nedormită!

(Poezie populară)

Ghicitori

Ce naște cu lună și piere cu soare?
(Roua)

La cap, țap,
La coadă, lup,
La mijloc, nimic
(Furnica)

Chiuitură

Pe valea cu tufele
Spală lelea rufele,
Și le 'ntinde pe nuiele
Mârâie câinii la ele.

Ce scrie gazeta

Boroboață: — Auzi ce scrie la gazetă, vere, că e vorba ca bolșevicii să trimită muierile pe front...

Boață: — Asta-i foarte bine!... Pe care le-om lua prizoniere, le punem să ne coasă nasturii, să ne văxsuiască bocancii și să ne spele cămășile...

Epistoliile soldatului Neață

Dăundeva dăpă front
Marițica Veichiiii Dragă ... cu 100 km spe Marițica
Să împlinește taman la Țanc 2 săptămâne dăcând nu ți-am mai scris
nici o epistolie daia tare te rog să nu fiiii supărată că
Tu înțelegi dăsteaptă cum Ești nu ca alelalte Muierii cum e
Războiu. Războiu e treabă Grea nevestico și când ai
Timp să te așezi pă vine la umbră subt un 1 salcâm și săi mai
scrii femei câteva Rândulețe dă ici dăla inima să zici Mulțumesc.
Pormă săptămâna trecută fusei atât dă prins și zăpăcit că Nu știam
zău nici unde să pun capela. În loc sămi pun capela pă cap fusei
bocancu și în picioare vrusei să trag capela. Așa că îți închipui
Tu Marițico pin câte am trecut. Fusei și la București po flancă
daia dă sboară și vorbiii acolo în fața unu ciomag cu măciulie
rănițilo adică la Radio. Mă'i fi auzit poate și Voi că la
primărie o cutie daia care urlă până la talmatul
ce a zis Don Primar? Da cocoana jandarului?
Da Țânțăronica? Da popa?
nu s'a auzit Nimic? Da nu cred
dă mă doare și acum în beregată că Io am țipat Marițico Or te pomenești că
suflarea românească chiar și aia tari dă Urechi că vroiam să mă audă toată
ce mai e? Sau copt lubenițele? Vezi ai grijă dă Nețișor Pân Putinei pâla noi
mai prindă pândarii ca mai an pân Vii cu poala plină dă struguri. să nu-l
Încolo paici Marițico e mai bine ca oricând. Cu don Gheneral al nostru în frunte
sântem cu toții în stare pân la 1 (unu) să intrăm în Iad cum scrie în Lixandria
că a intrat Machedon Împăratu ăla dăvea calu cu coarne și
mânca dăn fărașe jăratic. Că îl iubim pă don Gheneral al
nostru ca ochii dăn cap șiu om atât dă bun cum numai sfinții
ăia din icoane sânt.
Și acu Marițico, ascultă ce ți spune Neață al tău. Să te duci mâine
din casă în casă și să spui așa: mi-a scris o epistolie Neață
al meu care acu e lângă Bug cu arma în mână și curăță la Bolșevici
cum că Țara Noastră Românească are nevoe dă bani ca unu care
își face casă nouă și frumoasă și trebuie s'o dreagă pă unde
crivățul dușmanilor a dărâmato, să cumpere cărămizi săi puie acoperiș
Bun și Trainic. Să le spui Marițico dragă că toți dăla ăl
mai bogat pân la ăl mai calic să pue mână dăla mână și să
împrumute Țara să facem din ea cea mai mândră Țară după
pământ. Și tu Marițico să vinzi chiar mâine scroafa la Târg
la Turnu și cu banii toți pă care îi ei să împrumuți Țara că Noi
scroafă om mai cumpăra și fără dă cârnați și caltaboși dă
Crăciun nom muri da Țara scumpa mea nevestică trebuie acum
să și oblojească toate rănile lăsate dă dușmani.
Al matale care te dorește

Neață

Pățaniile soldatului Neață

de Neagu Rădulescu

Neață: Uite un iepure! Ce e de făcut că n'am arma la mine? Ăsta e iepure din Ucraina, trebue neapărat să-l prind.

Neață: Mi-am scos un pinten și cozondracii. Să văd ce pot face!

Neață: Așaaaa! Una, două, trei! Drept 'ntre urechi, că nu degeaba sunt io primul la trageri!

Neață: Mai bine era un bolșevic! Să vedem și noi cum o fi iepurele rusesc la gust!

Faptele săptămânii

DIN ȚARĂ

MAJESTATEA Sa Regina-Mamă Elena a făcut Duminică, 10 August, vizită răniților din spitalele din București și Ploiești. In București a fost la spitalele următoare: „Așezămintele M. S. Elena'', Colentina și „Regele Mihai I'', iar la Ploiești a fost la spitalul Schuller și al Crucii Roșii Z. I. 419.

Majestatea Sa a stat de vorbă cu răniții, interesându-se de starea fiecărui bolnav.

Prezența Augustei Regine printre răniți a stârnit o mare mulțumire sufletească în rândurile lor.

ÎN ZIUA de 8 August a fost la Chișinău un Consiliu de Miniștri, sub președinția Domnului General Antonescu, care s'a ocupat de organizarea administrativă a Basarabiei și de reconstrucția și refacerea provinciei.

CONSILIUL de Patronaj al Operelor Sociale a hotărît să dea câte 500 lei soldaților și gradelor inferioare răniți, la plecarea lor din spitale.

Banii sunt dați pentru a ajuta pe răniți să poată pleca în concediu.

MINISTERUL de Finanțe a hotărît ca agricultorii, ale căror recolte au fost distruse de inundații sau de grindină, să fie scăzuți de impozite, socotindu-se după paguba suferită.

ATAȘATUL militar al Japoniei la București, în calitate de reprezentant al armatei imperiale a Japoniei, membră în pactul Tripartit, a trimis Marelui Stat Major o scrisoare, împreună cu suma de 50.000 lei, pentru alinarea suferințelor ofițerilor, subofițerilor și soldaților români care au fost răniți sau mutilați în războiul contra comunismului.

MINISTERUL Apărării Naționale primind în ultimul timp din partea familiilor ostașilor căzuți la datorie, numeroase cereri de pensie și ajutoare, face cunoscut celor interesați că legea care stabilește aceste drepturi va apare în curând și ea va arăta ce cale trebue urmată spre a primi pensia ce se va stabili.

PREȘEDINȚIA Consiliului de Miniștri comunică următoarele: Dușmanii noștri — comuniștii — încearcă mereu să trimită pe teritoriul nostru parașutiști, agenți, spioni și teroriști care să lucreze împotriva Statului Român. Orice bun român este dator să apere țara, căutând să descopere și să prindă acești agenți bolșevici. Persoanele civile care vor ajuta la prinderea lor, fie dând numai informații sigure și bune, vor primi premii în bani până la 20.000 lei, după cum este și fapta lor.

Banii vor fi dați de Ministerul Apărării Naționale.

PRINTR'UN DECRET-LEGE s'a hotărît ca până la 12 Octomvrie 1941, monedele de 50 și 100 lei să fie scoase din circulație, în locul lor punându-se în circulație bilete de 100 lei.

PENTRU a se acoperi, în parte, cheltuielile făcute pentru pregătirea și lupta pentru reîntregirea Țării, guvernul a hotărît să facă un împrumut public „Imprumutul Reîntregirii'', care va ajuta ca Statul să meargă bine și de aci înainte.

Se vor da obligații de 5.000 lei pentru public și obligații de 1.000 lei pentru țărani.

Pentru public se pot da și jumătate de obligații (2.500 lei).

Aceștia primesc dobândă 4½% și în timp de 30 ani vor primi banii înapoi. Din 6 în 6 luni, când se vor face trageri la sorți; pot primi acești bani, dacă iese numărul lor și în plus vor primi și o *primă* (premiu) în bani de 20%.

Iată de ce tot românul trebue să-și ajute țara, subscriind la „Imprumutul Inzestrării'', cumpărând obligații după putința fiecăruia.

Ascultați în fiecare zi dela 14,20—15,20 „Ora ostașilor la Radio"

DE PESTE HOTARE

LIGA hindusă a cerut independența imediată a Indiei și liberarea de sub stăpânirea engleză. Iată încă un popor care s'a săturat de „binefacerile'' Angliei.

UN GRUP de voluntari suedezi și altul de voluntari danezi au plecat pe frontul de răsărit spre a lupta contra bolșevicilor.

BRUNO MUSSOLINI, — unul din fiii Ducelui Mussolini — care era căpitan de aviație, a căzut cu avionul, murind pe loc.

El reprezenta tineretul eroic al Italiei imperiale.

DEPUTAȚII partidului republican din America, în frunte cu șeful partidului, au declarat că sunt împotriva măsurilor războinice pe care le ia președintele Rooswelt.

NUMEROASE trupe engleze au fost concentrate în Siria, la granița dinspre Turcia și Iran. Se crede că englezii au de gând să treacă prin Turcia și Iran cu forța și să ocupe regiunea petroliferă Baku din Rusia Sovietică.

TOATE ziarele germane se ocupă de marile victorii de pe frontul din Rusia și despre ajutorul dat de brava armată română de sub conducerea d-lui General Antonescu.

POȘTA SENTINELII

Sergent major Bazac Vasile. „Fără să fiu de specialitate, am cercat și am închegat și eu aceste versuri, pe care vă rog să binevoiți a le verifica și numai dacă merită să le publicați''. Iată am ales următoarele două strofe:

Pământul țării noastre este
Tezaurul ce-avem mai sfânt
Și pentru care mână'n mână
Ne vom lupta pân'la mormânt.

...Să ne rugăm la Cel din Ceruri
Să ne ajute tuturor
Să ne trăiască-al nostru Rege
Și-al nostru drag Conducător.

Voluntar Năstase Paraschiv. De sigur că se poate s'o tipărim, dar deocamdată nu în întregime. Ne mai rămâi „mușteriu'' și pentru altădată. Acum îți publicăm următoarele:

Astăzi iar ești fericită
Bucovină, colț de rai,
Sub domnia glorioasă-a
Marelui nostru „Mihai''...

Sergent Gratie Valeriu.

Dăm mai jos câteva frânturi din îndemnurile dumitale *„Către camarazi''*:

„A sosit ziua și este ceasul când trebue să luăm cu arma ce am dat cu politica...

Nu mai putem răbda această suferință care o îndurăm de un an. Altfel ne blesteamă din mormânt înaintașii noștri care au luptat și și-au jertfit vieața pentru țară. Camarazi, nu vom lăsa pe frații noștri în robie. Nu vom lăsa nicio brazdă de pământ sub călcâiul străin. Cu credința în Dumnezeu și cu sufletul legat de acel care zi și noapte se luptă ca să ne conducă țara acolo unde trebue să fie, noi suntem mândri de Generalul și Conducătorul nostru și suntem siguri de isbânda noastră''...

Evenimente din războiu

FRONTUL ANTIBOLȘEVIC DIN RĂSĂRIT. In Ucraina de Sud, divizii de infanterie și formațiuni rapide ale armatelor germane și aliate urmăresc pe inamic, care se retrage spre porturile Mării Negre. In cursul acestei urmăriri neîntrerupte, forțele germane și aliate au silit ariergărzile sovietice să primească lupta și le-au pricinuit pierderi grave.

Trupele aliate, urmărind energic pe inamic, au câștigat mult teren, ajungând în unele puncte până pe coasta Mării Negre.

Mai multe linii ferate din sudul Ucrainei fiind sub dominația trupelor aliate, întregul trafic al acestei regiuni este paralizat.

In celelalte sectoare ale frontului de răsărit, atacurile trupelor germane au obținut noi succese.

Noaptea trecută, formațiuni numeroase de avioane de luptă au aruncat bombe explosive și incendiare asupra centrelor importante de cale ferată la Vest de Moscova.

Operațiile, în cursul cărora rezistența trupelor sovietice încercuite în regiunea Uman a fost înfrântă, s'a terminat prin nimicirea totală a armatelor VI și XII și a corpului de armată de tiraliori XIII.

Comandantul suprem al armatei a XII-a, generalul Pavel Ponegelin și generalul Nicolae Kirilov, comandantul corpului de armată de tiraliori XIII, au fost făcuți prizonieri.

Viteza cu care înaintează trupele aliate în Ucraina a silit grosul trupelor sovietice să încerce o retragere întârziată spre Sud.

Parte din coloanele sovietice s'ar fi îmbarcat la Odessa.

Luptele din Est se caracterizează prin concentrarea forțelor pentru distrugerea materialului enorm îngrămădit de Soviete aici.

Ocuparea teritoriului cucerit se face în mod metodic.

Coloanele motorizate italiene continuă acțiunea lor după ce au depășit primele obiective ce le fuseseră fixate.

In seara de 11 August, una dintre aceste coloane s'a găsit în fața unui puternic detașament inamic, care opunea o dârză rezistență. O luptă s'a dat între soldații bolșevici și italieni. Trupele fasciste au dovedit superioritatea lor și au dat inamicilor o lecție severă. Adversarul a lăsat pe teren numeroși morți și răniți.

Detașamentele italiene au făcut numeroși prizonieri și au capturat un important material de războiu, precum și arme automate.

PE CELELALTE FRONTURI în lupta contra navigației engleze de aprovizionare, avioane de luptă au distrus, în largul insulelor Feroe, două cargoboturi mari, iar în cursul nopții au scufundat un vapor de comerț de 5.000 de tone în largul coastei Scoțiene.

Alte atacuri încununate de succes ale aviației germane au fost îndreptate contra uzinelor de armament dela Birmingham și contra instalațiilor dela Great Yarmouth și Ramsgate. Alte avioane de luptă au bombardat mai multe aerodromuri din Anglia.

In cursul atacului dat de vedetele germane în Marea Mânecii a fost torpilat încă un vas de 4.000 tone.

ÎN AFRICA DE NORD, avioane germane de distrugere au împrăștiat concentrări de vehicule motorizate inamice la Sud-Est de Sollum.

Cu prilejul unui atac aerian efectuat în noaptea de 11 spre 12 August asupra aerodromului britanic dela Abu Sueir, bombele au provocat explozii violente și incendii mari în hangare și depozite de muniții.

Incercările britanice de a ataca în cursul zilei de ieri Germania Occidentală și coasta Mării Mânecii din teritoriul francez ocupat, au dat greș din cauza apărării germane. Cu acest prilej au fost doborîte de avioanele germane de vânătoare, de artileria antiaeriană și de artileria marinei 42 avioane britanice.

FORMAȚII ALE AVIAȚIEI italiene au atacat insula Cipru, bombardând baza aeriană dela Nicosia și Lovint, vapoare și instalațiile dela Famagosta.

In Africa de Nord, pe frontul Tobruk, focul artileriei italiene a respins detașamente britanice, sprijinite de forțe motorizate, care încercau să se apropie, provocând pagube și explozii la fortificațiile inamicului.

Avioanele italiene au continuat să bombardeze intens organizațiile defensive ale fortăreței.

In zona Marsa Matruh, alte avioane italiene au lovit mai multe obiective, printre care și un aerodrom, provocând distrugeri și incendii importante.

Avione engleze au atacat Tripolis, Derna și Bardia.

In timpul incursiunii împotriva orașului Benghazi, semnalată prin comunicatul de Marți, apărarea italiană antiaeriană a doborît două avioane inamice.

C. 41.794. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALA, BUCUREȘTI